

ANNETTE

Σκηνοθεσία: Λεό Καράξ
Σενάριο: Ρον Μαέλ, Ράσελ Μαέλ, Λεό Καράξ
Ηθοποιοί: Άνταμ Ντράιβερ, Μαριόν Κοτιγιάρ, Σάιμον Χέλμπεργκ.
Φωτογραφία: Καρολίν Σαμπιετί
Μοντάζ: Νελί Κετιέ
Μουσική: Ρον Μαέλ, Ράσελ Μαέλ.
Χώρα: Γαλλία (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 139'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 2 Βραβεία και Υποψηφιότητες
Cannes Film Festival 2021, Βραβείο Σκηνοθεσίας (Leos Carax) και Βραβείο Μουσικής.
 Ταϊνία Έναρξης Φεστιβάλ Καννών 2021

Εννέα χρόνια μετά το αριστουργηματικό «Holy Motors», το οποίο δίχασε όσο και ενθουσίασε το κοινό, το enfant terrible του γαλλικού σινεμά επιστρέφει δυναμικά στην Κρουαζέτ, μιας και το **ιδιοσυγκρασιακό μιούζικαλ «Annette» του Λεός Καράξ είναι η ταινία έναρξης του 74ου Φεστιβάλ των Κανών.**

Το αγγλόφωνο ντεμπούτο του σκηνοθέτη έχει λαμπερούς πρωταγωνιστές τους **Μαριόν Κοτιγιάρ** και **Άνταμ Ντράιβερ**, οι οποίοι υποδύονται μια διεθνούς φήμης τραγουδίστρια και έναν stand-up κωμικό, αντίστοιχα. Η υπόθεση τοποθετείται στο Λος Άντζελες, όπου οι δυο τους ζουν τον έρωτά τους κάτω από τα φώτα της δημοσιότητας, τα οποία τους παρουσιάζουν ως το τέλειο ζευγάρι. Ωστόσο όλα θα αλλάξουν όταν αποκτήσουν μια κόρη, την Ανέτ, ένα παιδί που επιφέρει ένα απροσδόκητο και παράξενο αντίκτυπο στις ζωές τους. Το πρωτότυπο soundtrack της ταινίας υπογράφουν οι θρυλικοί

Sparks.

Ο πρόεδρος του φεστιβάλ **Πιέρ Λεσκιρ**, δήλωσε πως «κάθε ταινία του Λεός Καράξ είναι ένα γεγονός. Και το συγκεκριμένο ικανοποιεί τις υποσχέσεις του! Το “Annette” είναι το δώρο που οι λάτρεις του σινεμά, της μουσικής και του πολιτισμού ήλπιζαν και για το οποίο ανυπομονούσαμε τόσο την περασμένη χρονιά». Αντίστοιχα ενθουσιώδης ήταν και ο γενικός διευθυντής **Τιερί Φρεμό**: «Δε θα μπορούσαμε να ονειρευτούμε μια ομορφότερη επανένωση με τον κινηματογράφο και την ασημένια οθόνη από αυτήν στο Παλαί, όπου οι ταινίες έρχονται για να επιδείξουν το μεγαλείο τους. Το σινεμά του Καράξ αποτελεί έκφραση ισχυρών χειρονομιών, εκείνων των μυστηριωδών αλχημειών που καθιστούν το σινεμά αιώνιο και μοντέρνο ταυτόχρονα».

AΘΗΝΟΡΑΜΑ 20.4.2021

Annette

Λεός Καράξ

Το μιούζικαλ του Λεός Καράξ και των The Sparks, ένα τραγικό love story, ένα παράδοξο, μαγευτικό έπος για την αγάπη, το μίσος, τη διασημότητα και το femicide.

Πώς να το κάνεις αυτό σε μια ταινία τόσο όμορφη, ιδιοσυγκρασιακή, φαντασιακή, που σε κάθε σεκάνς της σου κόβει την ανάσα; Σχεδόν μια δεκαετία μετά το «Holy Motors», μετά από (παραδοσιακές, στο έργο του), καθυστερήσεις, μετά από πανδημίες και την επίσημη προεμιέρα στις Κάννες και το βραβείο Σκηνοθεσίας, ο Λεός Καράξ επιστρέφει μ' ένα κράμα σινεμά, αγάπης και οργής που θέτει, απ' ευθείας, τον θεατή στο εδώλιο, αναγκάζοντάς τον να πάρει αποφάσεις για την κοσμοθεωρία του, την ώρα που μαγεύεται από ένα τραγικό love story.

Αυτή είναι η ιστορία του Χένρι ΜακΧένρι, ενός εριστικού, διανοούμενου, ανερχόμενου stand-up performer, υποβλητικού, κυνικού, οριακά επιθετικού, μιας σύγχρονης εικόνας του γοητευτικού, πολυπρισματικού «κακού». Και της Αν Ντεφρανού, μιας διάσημης σοπράνο, πανέμορφης, γαλήνιας, διαχρονικά θεϊκής. Οι δυο τους ερωτεύονται με πάθος, κάνουν ένα κοριτσάκι, την Ανέτ (η οποία, χωρίς εξήγηση αλλά και με εκπληκτική εξήγηση, είναι μια ξύλινη μαριονέτα) και καθώς τα οικογενειακά βάρη μεγαλώνουν και η φήμη των δυο τραβά αντίθετες κατευθύνσεις, εκείνης προς τον ουρανό, εκείνου προς την κόλαση, η σχέση τους αρχίζει ν' αποσυντίθεται.

Ο Καραζ βάζει τον θεατή από την αρχή σε μια σύμβαση, σ' ένα πλαίσιο ξεκάθαρα μετα: στην **αριστουργηματική έναρξη** της ταινίας, που σε οδηγεί σε κλάματα χωρίς κανέναν άλλο λόγο παρά τα βαθύτερα ένστικτα της συνειδητής και της αγάπης, ο ίδιος και οι συντελεστές της ταινίας ετοιμάζονται για να μας αφηγηθούν το παραμύθι τους. Αυτό εδώ είναι ένα θέαμα, μαγικό κι υπερβατικό, καμία σχέση δεν έχει με τον ρεαλισμό, εκτός από τις ιδέες που θέλει να μεταφέρει: αυτές είναι πέρα για πέρα αληθινές.

Η έμφαση στην ταινία είναι στον ήχο. Όχι μόνο γιατί ο Καραζ, αντί για την «καρέκλα του σκηνοθέτη» κάθεται σε μια κονσόλα, όχι μόνο γιατί αυτή είναι μια από τις λίγες φορές που συνειδητοποιείς αυθόρμητα την αξία του ηχητικού μοντάζ μιας ταινίας, αλλά γιατί είναι **ένα απόλυτο μιούζικαλ**. Με τη μουσική και το σενάριο / λιμπρέτο γραμμένο από τους εκλεκτικούς Sparks, η κάθε λέξη, ο κάθε φθόγγος, η κάθε ανάσα, λέγονται μελωδικά, σ' ένα ατονάλ σύνολο από το οποίο ξεχωρίζει μόνο ένα τραγούδι, το We Love Each Other so Much.

Ενα τραγουδιστό love story, θα μπορούσε κανείς να σταθεί μόνο εκεί και να θεωρήσει την «Annette» μια απλοϊκή ταινία σε πληθωρική φόρμα. Αλλά το conceptual παραμύθι του Καραζ είναι τόσο πιο σύνθετο. Μέσα στο σύμπαν των ηρώων του, τις φουρτουνιασμένες θάλασσες, τις έρημες ακτές, το μπρουταλιστικό στίπκι και τον μαγικό κήπο όπου τα φυτά μοιάζουν να επεκτείνονται ασταμάτητα, καταγράφονται κάποια από τα μεγαλύτερα κεφάλαια της δικής μας ιστορίας.

Με πάθος και μια μεγαλειώδη εικαστικότητα, η «Annette» θα μιλήσει για την εγκληματική αλαζονεία του καλλιτέχνη, την εύκολη συγχώρεση που παρέχει το κοινό στις αμαρτίες του, την ελαφρότητα της κριτικής και, ακόμα συγκλονιστικότερα, για τα *femicides*, το νέο κύμα δολοφονιών γυναικών από τους συντρόφους τους, βασισμένων σε ένα πατριαρχικό μοντέλο ανατροφής στο οποίο καλύτερο είναι εκείνη να μην τολμήσει ποτέ να είναι πιο ικανή, πιο πετυχημένη, πιο καλλιεργημένη, πιο...

Όσο η Μαριόν Κοτιγιάρ - με, ουσιαστικά, μόνο μία μεγάλη δική της σκηνή που αποδίδει εκπληκτικά - αξιοποιεί τη δική της, πραγματική φήμη και αίγλη για να ταυτοποιήσει την Αν, όσο ο Σάιμον Χέλμπεργκ κρατά ένα δεύτερο αλλά κομβικό ρόλο, που εναλλάσσει δεξιοτεχνικά το *comic relief* με το, σπάνιο, αίσθημα ευθύνης, είναι ο Ανταμ Ντράιβερ που ξεδιπλώνει μια τρομακτική δύναμη, μεταμορφώνεται σε πέντε διαφορετικά πλάσματα, σαρώνει την οθόνη με ζωικό μαγνητισμό, απέχθεια και τρυφερότητα, ένας ήρωας αντιπαθής κι εθιστικός, επικίνδυνος.

Η «Annette» απαντά μόνο σ' όσους δεχτούν από την αρχή τις συμβάσεις που ζητά. Μπερδεμένη στο δεύτερο μέρος (των σόου της μικρής Ανέτ), **αποζημιώνει με το φινάλε της, από εκείνα που σε σημάδεύουν στο σινεμά** και που θες να βλέπεις και να ξαναβλέπεις, για να είσαι σίγουρος ότι μπορείς, ότι τα κάνεις δικά σου, ότι βλέπεις την αλήθεια, ή ότι βλέπεις τις μάσκες τη στιγμή που αλλάζουν. **«Σταματήστε να με κοιτάτε!», λέει ο performer Χένρι ΜακΧένρι:**

μόνο που, για μια φορά, δεν μπορείς να σταματήσεις, από την ομορφιά, από την αποκάλυψη ενός οράματος, από τη συνειδητοποίηση ότι το να κοιτάς είναι, τελικά, ο ρόλος σου.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

Μετά το Holy Motors, ανάλογο δίχασμό θα επιφέρει και το φιλόδοξο εναλλακτικό μιούζικαλ του σκηνοθέτη των «Εραστών της Γέφυρας», το σενάριο, τη μουσική και τα τραγούδια του οποίου συνυπογράφουν οι Sparks, κατά κόσμο αδελφοί Ρον & Ράσελ Μάελ. **Τολμηρός εικονοκλάστης, ο Καραζ ξεκινάει από μια απλή, μελοδραματική και αφηγημένη αποστασιοποιημένα ιστορία και δημιουργεί ένα παραμυθένιο σύμπαν ρομαντικών παθών.** Στο κέντρο του δυο πετυχημένοι καλλιτέχνες, ένας αντισυμβατικός stand-up κωμικός (**Ανταμ Ντράιβερ**) και μια σοπράνο (**Μαριόν Κοτιγιάρ**), ζουν έναν παθιασμένο έρωτα, αποκτούν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, την Ανέτ, αλλά η σχέση τους αρχίζει να καταρρέει όταν η καριέρα του πρώτου παίρνει την κάτω βόλα.

Η εισαγωγή στην τραγική περιπέτειά τους γίνεται με έναν απολαυστικά μοντέρνο τρόπο – οι συντελεστές της ταινίας τραγουδούν «So may we start» βγαίνοντας από το στούντιο ηχογράφησης στους δρόμους του Λος Άντζελες, ψεύτικα ντεκόρ, τραγουδιστοί διάλογοι, σαρκαστικό χιούμορ και ένα μωρό σαν... ξύλινο πιθόκκι ζωντανεύουν μια εξωτική πραγματικότητα, ενώ **το αρχετυπικά μελοδραματικό love story παραπέμπει άμεσα σε «Κάρμεν», «Μαντάμ Μπατερφλάι» και «Τραβιάτα».** Οι Sparks περνούν με άνεση από πολλά μουσικά είδη, αλλά οι οπερατικές διαθέσεις κυριαρχούν, με τον Καραζ να στήνει μερικές αξιομνημόνευτες σκάνες. Οι οπτικές ιδέες του εξαντλούνται σχετικά γρήγορα, πολλές δραματουργικές και διηγηματικές επιλογές μένουν αδικαιώτες, οι χαρακτηρισές είναι ηθελματικές (αλλά όχι λειτουργικά) σχηματικοί και το φινάλε έρχεται απότομα, χωρίς την αναγκαία κλιμάκωση.

Ο Ανταμ Ντράιβερ προσπαθεί φιλότιμα σε ένα ρόλο χωρίς μεγάλες δυνατότητες, εκεί που η ταινία πάει να σε χάσει εντελώς σε ξαναπιάζει από το γιακά, για να σ' αφήσει στην επόμενη σκηνή, μα το μεγαλύτερο πρόβλημα αυτής της άνιας γοητευτικής παραένιας είναι ο ελάχιστος παθιασμένος τρόπος με τον οποίο μιλάει για μια ιστορία ρομαντικού και τραγικού έρωτα. Η σύγκριση με το «Χορεύοντας στο Σκοτάδι» για παράδειγμα, ένα άλλο μοντέρνα αποδομητικό μιούζικαλ, είναι απογοητευτική. Ενώ τα παθήματα της Σέλιμα γεμίζουν τα μάτια σου με δάκρυα, παρακολουθείς εκείνα του Χένρι και της Αν από απόσταση. Περιέργως κι αφοσιωμένος, περισσότερο όμως συγκαταβατικός παρά συγκινημένος.

ΑΘΗΝΟΠΑΜΑ 7.7.2021

LEOS CARAX

Γεννήθηκε το 1960 στη Suresnes, Hauts-de-Seine, France. Σε ηλικία 24 ετών έκανε την πρώτη του ταινία "Boy meets girl" που θριάμβευσε στο Φεστιβάλ των Καννών το 1984.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

2021 Annette, 2014 Gradiva (Short), 2010 42 One Dream Rush (Short), Holy motors 2012, 42 One dream rush 2010 (short), Tokyo! 2008, My last minute 2006 (short), 2005 New Order: Crystal (Alternative Version) (Video short), 2003 Carla Bruni: Tout le monde (Video short), 2002 Carla Bruni: Quelqu'un m'a dit (Video short), Pola X 1999, Sans titre 1997 (short), The lovers on the bridge 1991, Η δική μας νύχτα 1986, Boy meets girl 1984, Strangulation blues 1980 (short).